

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 126

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 februarie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina
		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
4.	— Hotărâre privind respingerea cererii de încuviințare a reținerii domnului deputat Mădălin-Ștefan Voicu	1
5.	— Hotărâre privind respingerea cererii de încuviințare a arestării preventive a domnului deputat Mădălin-Ștefan Voicu	2
6.	— Hotărâre privind încuviințarea reținerii domnului deputat Nicolae Păun	2
		Decizia nr. 789 din 17 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, în ansamblul său, și, în special, ale art. 1, art. 3, art. 5 și art. 6 din același act normativ, astfel cum a fost modificată și completată de Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare
		3-8

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

privind respingerea cererii de încuviințare a reținerii domnului deputat Mădălin-Ștefan Voicu

Având în vedere solicitarea ministrului justiției, doamna Raluca Alexandra Prună, referitoare la încuviințarea reținerii și arestării preventive privind pe domnul deputat Mădălin-Ștefan Voicu, în Dosarul nr. 7/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, transmisă Camerei Deputaților, în temeiul dispozițiilor art. 72 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 24 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, și ale art. 219 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, având în vedere rezultatul votului exprimat de deputați în ședința Camerei Deputaților din 17 februarie 2016,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților respinge cererea de încuviințare a reținerii domnului deputat Mădălin-Ștefan Voicu în Dosarul nr. 7/P/2015 al Direcției Naționale Anticorupție.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 17 februarie 2016.
Nr. 4.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
privind respingerea cererii de încuviințare a arestării
preventive a domnului deputat Mădălin-Ștefan Voicu

Având în vedere solicitarea ministrului justiției, doamna Raluca Alexandra Prună, referitoare la încuviințarea reținerii și arestării preventive privind pe domnul deputat Mădălin-Ștefan Voicu, în Dosarul nr. 7/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, transmisă Camerei Deputaților,

în temeiul dispozițiilor art. 72 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 24 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, și ale art. 219 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

având în vedere rezultatul votului exprimat de deputați în ședința Camerei Deputaților din 17 februarie 2016,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților respinge cererea de încuviințare a arestării preventive a domnului deputat Mădălin-Ștefan Voicu în Dosarul nr. 7/P/2015 al Direcției Naționale Anticorupție.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 17 februarie 2016.
Nr. 5.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
privind încuviințarea reținerii domnului deputat Nicolae Păun

Având în vedere solicitarea ministrului justiției, doamna Raluca Alexandra Prună, referitoare la încuviințarea reținerii și arestării preventive privind pe domnul deputat Nicolae Păun, în Dosarul nr. 7/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, transmisă Camerei Deputaților,

în temeiul dispozițiilor art. 72 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 24 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, și ale art. 219 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților încuviințează reținerea domnului deputat Nicolae Păun în Dosarul nr. 7/P/2015 al Direcției Naționale Anticorupție.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 17 februarie 2016.
Nr. 6.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 789**

din 17 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, în ansamblul său, și, în special, ale art. 1, art. 3, art. 5 și art. 6 din același act normativ, astfel cum a fost modificată și completată de Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3, art. 5 și art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, excepție ridicată de „Sintofarm” — S.A., cu sediul în București, în Dosarul nr. 3.111/3/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 663/D2015.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Casa Națională de Asigurări de Sănătate, consilierul juridic Constantin Robert Niculae, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 842D/2015 și nr. 920D/2015, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, în ansamblul său, și, în special, ale art. 1 și art. 3 din același act normativ, excepție ridicată de „Labormed-Pharma” — S.A. și „Infomed Fluids” — S.R.L., ambele cu sediul în București, în dosarele nr. 6.863/2/2014 și nr. 7.537/2/2014 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

5. La apelul nominal răspund, pentru autoarele excepției, avocat Dragoș Bogdan, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și consilier juridic Constantin Robert Niculae, pentru partea Casa Națională de Asigurări de Sănătate. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, în Dosarul nr. 842D/2015, partea Casa Națională de Asigurări de Sănătate a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

7. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, pune în discuție, din oficiu, conexarea acestora.

8. Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor.

9. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 842D/2015 și nr. 920D/2015 la Dosarul nr. 663D/2015, care este primul înregistrat.

10. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autoarelor excepției „Labormed-Pharma” — S.A. și „Infomed Fluids” — S.R.L., ambele cu sediul în București, care susține admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens apreciază, în esență, că această contribuție clawback este stabilită, profund neconstituțional, în funcție nu doar de veniturile deținătorilor de APP, ci și de veniturile și activitatea altor persoane. De asemenea consideră că există două contribuții menite să acopere aceeași nevoie bugetară. Prima dintre ele este o contribuție generală, stabilită transparent și aplicată previzibil, în funcție de veniturile persoanei. Cea de-a doua este o contribuție specială, impusă doar anumitor persoane — deținătorii de APP, stabilită nu doar în funcție de veniturile obținute de aceștia ca urmare a APP-urilor deținute, ci și în funcție de veniturile altor persoane — distribuitorii și farmaciile, stabilită retroactiv. Totodată, susține lipsa proporționalității și echității modului de stabilire al contribuției clawback, întrucât distribuitorii și farmaciile, ca și deținătorii de APP-uri, contribuie la crearea deficitului menit a fi acoperit de contribuția clawback și au o serie de avantaje financiare: primesc direct sumele de la casele de asigurări, au certitudinea decontării serviciilor lor în legătură cu aceste medicamente, precum și certitudinea încasării contravalorii, ca urmare a relației directe cu casa de asigurări. Depune concluzii scrise și un set de înscrisuri.

11. Reprezentantul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate susține respingerea excepției de neconstituționalitate. Sintetizând, arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011, din perspectiva unor critici asemănătoare, statuând conformitatea acestora cu prevederile Legii fundamentale, și nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții. În acest sens menționează Decizia nr. 665 din 12 noiembrie 2014.

12. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 268 din 7 mai 2014 și nr. 484 din 25 septembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

13. Prin Încheierea din 18 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.111/3/2014, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3, art. 5 și art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății. Excepția a fost ridicată de „Sintofarm” — S.A., cu sediul în București, într-o cauză având ca obiect anularea Notificării nr. MS/FD/448 din 31 ianuarie 2013, emisă de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, și restituirea unei sume de bani, reprezentând taxă clawback aferentă trimestrului 4 al anului 2012.

14. Prin Încheierea din 17 aprilie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.863/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății.** Excepția a fost ridicată de „Labormed-Pharma” — S.A., cu sediul în București, într-o cauză având ca obiect anularea Notificării nr. P/6296 din 31 iulie 2014 și a Adresei nr. P/7445 din 9 septembrie 2014, emisă de Casa Națională de Asigurări de Sănătate.

15. Prin Încheierea din 5 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 7.537/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, în ansamblul său, și, în special, ale art. 1 și art. 3 din același act normativ.** Excepția a fost ridicată de „Infomed Fluids” — S.R.L., cu sediul în București, într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect anularea Notificării nr. P/6.272 din 31 iulie 2014 și a Adresei nr. P/7535 din 12 septembrie 2014, emise de Casa Națională de Asigurări de Sănătate.

16. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarele acesteia susțin, în esență, existența unei discriminări pe care legislația română o face între deținătorii de APP-uri și restul operatorilor economici implicați în comercializarea medicamentelor (distribuitori și farmacii), prin faptul că, deși toți acești operatori economici (deținători de APP, distribuitori și farmacii) contribuie la crearea deficitului bugetar acoperit prin taxa clawback, doar deținătorii de APP sunt obligați să plătească taxa acoperind astfel și cea parte a deficitului cauzată de profiturile distribuitorilor și farmaciilor. Prin urmare, modul de calcul al taxei clawback trebuie să fie nediscriminatoriu, în sensul de a nu plasa povara fiscală generată de distribuitori și farmacii doar în sarcina deținătorilor de autorizații de punere pe piață.

17. De asemenea arată că, sub aspectul raporturilor juridice concrete, deținătorii de APP nu încheie niciun contract cu Casa Națională de Asigurări de Sănătate sau cu casele județene de asigurări de sănătate. Pe cale de consecință, Casa Națională de Asigurări de Sănătate sau casele județene de asigurări de sănătate nu decontează valoarea compensată din prețul medicamentelor către deținătorii de APP care nu au vreun beneficiu direct și nemijlocit de pe urma compensării medicamentelor. Dimpotrivă, Casa Națională de Asigurări de Sănătate sau casele județene de asigurări de sănătate încheie contracte doar cu furnizorii direcți de medicamente către pacienți, respectiv cu farmaciile și spitalele, acestea fiind ultimele verigi din lanțul de comercializare a medicamentelor. Implicit, acestea sunt entitățile care, ulterior acordării medicamentelor către pacienți, emit facturi către casele județene, iar acestea din urmă achită contravaloarea sumelor direct către farmacii și spitale. Prin urmare, farmaciile și spitalele sunt primele care se îndestulează din sumele încasate de la

casele de asigurări de sănătate, urmând apoi, din totalul sumelor încasate din fondurile publice, să plătească și sumele cuvenite furnizorilor de medicamente cu ridicata (distribuitorii), iar aceștia din urmă vor plăti contravaloarea medicamentelor achiziționate de la producători/importatori (deținătorii de APP). Ca atare, autoarele susțin că instanța de contencios constituțional este obligată să intervină pentru a sancționa această discriminare, astfel încât, în urma intervenției sale, deținătorii de APP să nu mai fie obligați să suporte și deficitul creat de activitatea altor operatori economici care nu sunt obligați de legiutor să participe la acoperirea deficitului.

18. În opinia autorilor, contribuabilii clawback suportă o sarcină fiscală care nu reprezintă doar o consecință a beneficiilor pe care ei înșiși le obțin din comercializarea de medicamente compensate, ci și o consecință a beneficiilor obținute de distribuitorii și farmaciile care se interpun în circuitul comercial al medicamentelor compensate. Aceasta se întâmplă întrucât deținătorii de APP suportă, în plus, în afară de contribuția aferentă veniturilor realizate din propria activitate, și contribuția aferentă adaosurilor comerciale practicate de ceilalți operatori economici implicați în lanțul de distribuție al medicamentelor, respectiv distribuitorii și farmaciștii. Or, această împrejurare este considerată a fi contrară principiului justei așezări a sarcinilor fiscale, instituit de art. 56 alin. (2) din Constituție, care trebuie interpretat și în sensul că un contribuabil poate fi obligat să suporte numai sarcini fiscale aferente propriei activități ori unor beneficii proprii. Totodată, invocă lipsa de proporționalitate între scopul legitim urmărit de legiutor — protejarea fondurilor publice — și măsurile concrete adoptate prin ordonanța de urgență criticată.

19. De asemenea arată că această creștere constantă și masivă a valorii consumului a determinat creșterea procentului „p” de la 15,87% (în trimestrul I 2013) la 25,23% în trimestrul IV 2014. Astfel, susțin că actuala contribuție clawback reprezintă mai mult de un sfert din cifra de afaceri (încasările) DAPP, fără ca aceasta să excludă aplicarea sistemului obișnuit de impozitare. Prin urmare, reglementările Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 nu oferă contribuabililor taxei clawback niciun mijloc de a previziona în mod real cuantumul taxei și nu există nicio limită maximă la care aceasta poate să ajungă, fiind influențată numai de măsura în care valoarea consumului de medicamente depășește bugetul alocat de stat.

20. Apreciază că deținătorii de APP nu au posibilitatea reală și efectivă de a verifica informațiile referitoare la consumul total de medicamente din toată țara, deoarece sistemul creat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 nu conferă contribuabilului posibilitatea de a solicita și de a obține informațiile direct de la farmacii și spitale.

21. În final, susțin că obligația de plată a contribuției stabilită de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 — taxa clawback — reprezintă o ingerință în dreptul la respectarea bunurilor în sensul paragrafului 2 al art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

22. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt conforme prevederilor constituționale invocate de autoarele excepției. Astfel, în ceea ce privește pretinsa discriminare între operatorii economici implicați în comercializarea medicamentelor, respectiv deținătorii de autorizații de punere pe piață și ceilalți operatori economici din lanțul de distribuție, apreciază că această critică tinde la modificarea și completarea prevederilor legale existente, în sensul ca plata contribuției clawback să cadă și în sarcina altor operatori economici din lanțul de distribuție a medicamentelor, ceea ce excedează cadrulul legal.

23. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 842D/2015, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 introduce o discriminare între deținătorii de APP și alte entități din lanțul de distribuție al medicamentelor, în sensul că deținătorii de APP suportă și contribuția adaosurilor practicate de ceilalți operatori economici care intervin în lanțul de distribuție. De asemenea, plătorii taxei clawback trebuie să suporte o sarcină fiscală calculată nu numai în funcție de beneficiile obținute de ei, ci și de beneficiile obținute de distribuitori și farmacii, încălcându-se principiul așezării juste a sarcinilor fiscale. Astfel, calculată în acest fel, taxa clawback reprezintă o ingerință disproporționată în dreptul la respectarea bunurilor.

24. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul nr. 920D/2015, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată nu este întemeiată, deoarece, prin Decizia nr. 665 din 12 noiembrie 2014, Curtea Constituțională a analizat constituționalitatea, în ansamblu, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011, exceptând art. 31 sub aspectul sintagmei „care include și taxa pe valoare adăugată”, declarată anterior neconstituțională, și a apreciat că aceasta îndeplinește exigențele constituționale.

25. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

26. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente și concluziile scrise depuse de autoarele excepției, Agenția Națională de Administrare Fiscală și Casa Națională de Asigurări de Sănătate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

27. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

28. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, în ansamblul său, și, în special, ale art. 1, art. 3, art. 5 și art. 6 din același act normativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 26 septembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, aprobată prin Legea nr. 184/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 3 iulie 2015.

29. Curtea observă că, ulterior învestirii instanțelor de judecată, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 a fost modificată și completată prin: art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2014 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul sănătății și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 5 noiembrie 2014; art. XXIV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și alte măsuri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 13 martie 2015, aprobată cu modificări prin Legea nr. 171/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 1 iulie 2015; art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2015 privind

aprobarea susținerii cheltuielilor de întreținere și funcționare a Formațiunii Medicale ROL 2 din bugetul Ministerului Sănătății și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 21 mai 2015, aprobată prin Legea nr. 239/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 21 octombrie 2015.

30. Curtea reține că, deși nu mai sunt în vigoare în forma criticată, aceste dispoziții produc, în continuare, efecte juridice în cauze, deoarece reprezintă temeiul juridic al notificărilor emise de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, notificări a căror anulare constituie obiectul cauzelor civile în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Prin urmare, ținând seama de jurisprudența Curții, concretizată în Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, în ansamblul său, și, în special, ale art. 1, art. 3, art. 5 și art. 6 din același act normativ, astfel cum a fost modificată și completată de Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 24 august 2012.

31. Textele de lege criticate aveau următorul conținut:

— Art. 1: „*Deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții legali ai acestora au obligația de a plăti trimestrial pentru medicamentele incluse în programele naționale de sănătate, precum și pentru medicamentele cu sau fără contribuție personală, folosite în tratamentul ambulatoriu pe bază de prescripție medicală prin farmaciile cu circuit deschis, în tratamentul spitalicesc și pentru medicamentele utilizate în cadrul serviciilor medicale acordate prin centrele de dializă, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, o contribuție trimestrială calculată conform prezentei ordonanțe de urgență.*”;

— Art. 3: „(1) *Contribuția trimestrială se calculează prin aplicarea unui procent «p» asupra valorii consumului de medicamente, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, consum aferent vânzării fiecărui plătitor de contribuție.*

(2) *Procentul «p» se calculează astfel:*

$$p = \frac{(CTt - BAT)}{CTt} \times 100, \text{ unde:}$$

CTt = *consumul total trimestrial de medicamente, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății;*

BAT = *bugetul aprobat trimestrial, aferent medicamentelor suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, calculat prin împărțirea la 4 a bugetului anual aprobat inițial prin legea bugetului de stat.*

(3) *Valoarea procentului «p» se comunică persoanelor prevăzute la art. 1 de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate, odată cu consumul trimestrial prevăzut la art. 5 alin. (7).*

(4) *Contribuția trimestrială prevăzută la alin. (1) se calculează și se datorează pentru valoarea consumului de medicamente realizat după data de 30 septembrie 2011.*”;

— Art. 5: „(1) *Agenția Națională de Administrare Fiscală administrează contribuția trimestrială prevăzută la art. 1, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) Contribuția trimestrială prevăzută la art. 1 este asimilată obligației fiscale.

(3) Stabilirea, calculul și declararea contribuției se efectuează de către persoanele obligate la plata acesteia, prevăzute la art. 4 alin. (3), pe baza informațiilor furnizate de Casa Națională de Asigurări de Sănătate. Contribuția trimestrială se declară de către plătitori la organul fiscal competent, până la termenul de plată al acesteia prevăzut la alin. (8).

(4) Farmaciile cu circuit deschis, unitățile sanitare cu paturi și centrele de dializă care utilizează medicamente potrivit prevederilor art. 1 raportează consumul de medicamente care se suportă din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, după cum urmează:

a) farmaciile cu circuit deschis raportează lunar consumul, în condițiile Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate;

b) unitățile sanitare cu paturi și centrele de dializă care utilizează medicamentele prevăzute la art. 1 raportează lunar, până la data de 15 a lunii curente pentru luna anterioară, la casele de asigurări de sănătate consumul de medicamente pe baza formularelor de raportare aprobate prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, în termen de 30 de zile.

(5) Unitățile sanitare cu paturi și centrele de dializă care utilizează medicamentele prevăzute la art. 1, după aprobarea bugetului propriu, raportează caselor de asigurări de sănătate bugetul anual aferent medicamentelor suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății. Pentru anul 2011, raportarea se face în termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(6) Casele de asigurări de sănătate raportează lunar consumul centralizat către Casa Națională de Asigurări de Sănătate până la data de 20 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se datorează contribuția, pe baza unei machete de raportare aprobate prin ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

(7) Casa Națională de Asigurări de Sănătate transmite în format electronic persoanelor prevăzute la art. 1, până la finele lunii următoare expirării trimestrului, consumul centralizat de medicamente înregistrat corespunzător datelor din sistemul de asigurări sociale de sănătate.

(8) Contribuția prevăzută la art. 3 se virează trimestrial, până la data de 25 a celei de-a doua luni următoare încheierii trimestrului pentru care se datorează contribuția.”;

— Art. 6: „(1) Datele comunicate de Casa Națională de Asigurări de Sănătate potrivit prevederilor art. 5 alin. (7) pot fi contestate de persoanele prevăzute la art. 1 în termen de 10 zile calendaristice din ziua comunicării datelor.

(2) Contestațiile se depun la Casa Națională de Asigurări de Sănătate și se soluționează prin emiterea unui act administrativ, comunicat contestatarilor, în termen de 30 de zile de la data înregistrării acestora.

(3) Depunerea contestațiilor nu suspendă obligația de plată a contribuției prevăzute la art. 3.

(4) În cazul soluționării contestațiilor până la termenul de plată prevăzut la art. 5 alin. (8), se vor plăti contribuțiile aferente noilor sume comunicate de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, iar în cazul depășirii acestui termen se vor face regularizări la termenele de plată aferente trimestrului următor.

(5) Ulterior comunicării actului administrativ sau la expirarea termenului prevăzut la alin. (2), contestatarul se poate adresa instanței de contencios administrativ potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

32. Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 31 alin. (1) privind dreptul la informație, art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății, art. 44 alin. (1) și (2) referitor la ocrotirea și garantarea dreptului de proprietate, art. 53 alin. (2) teza a doua referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 56 alin. (2) privind contribuțiile financiare.

33. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 268 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 1 iulie 2014, Decizia nr. 484 din 25 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 14 noiembrie 2014, și Decizia nr. 668 din 12 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 4 februarie 2015, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011.

34. Cât privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că aceste aspecte au fost deja analizate, exemplul fiind, în acest sens, Decizia nr. 344 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 5 noiembrie 2013, sau Decizia nr. 249 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 5 iulie 2013. Astfel, Curtea a constatat că nu există discriminare în ceea ce privește plata contribuției trimestriale între deținătorii autorizației de punere pe piață, obligați la plata acesteia, și ceilalți operatori implicați pe lanțul de distribuție, respectiv distribuitorii (angrosiști) și furnizorii (farmaciile), întrucât, pe de o parte, distribuitorii și farmaciile nu sunt beneficiari ai autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor, ci simpli prestatori de servicii pentru care sunt îndreptățiți la încasarea unui tarif, aceștia nefiind parte în convenția încheiată cu Casa Națională de Asigurări de Sănătate, iar, pe de altă parte, aceștia sunt supuși sistemului fiscal general, fiind ținuti de impozitele și taxele care se percep asupra rezultatelor activităților pe care le prestează.

35. Curtea a reiterat faptul că această contribuție trimestrială a fost instituită de legiuitor exclusiv în considerarea faptului că acestor deținători li se decontează din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății contravaloarea medicamentelor vândute (deci în considerarea acestei facilități), ceea ce nu este cazul celorlalți subiecți care desfășoară o activitate comercială, fără a beneficia de alte avantaje. Aceștia vând atât medicamente compensate, cât și medicamente cumpărate liber de populație, neavând un avantaj efectiv din vânzarea medicamentelor compensate. Pentru activitatea respectivă acești subiecți practică un adaos comercial negociat cu deținătorul autorizației de punere pe piață a medicamentelor, fiind, prin urmare, firesc ca acest adaos să fie plătit de către deținătorii de APP.

36. În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 31 alin. (1) privind dreptul la informație, deoarece sistemul creat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 nu conferă contribuabilului posibilitatea de a solicita și de a obține informațiile direct de la farmacii și spitale, în ceea ce privește consumul total de medicamente pe baza căruia se stabilește valoarea taxei datorate, observăm că, prin Decizia nr. 144 din 12 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 15 mai 2015, Curtea a reținut că transmiterea în format electronic a datelor necesare pentru

calculul contribuției trimestriale nu este de natură a contraveni dispozițiilor constituționale invocate, ci reprezintă o consecință a eliminării barierelor administrative, în scopul instituirii unei proceduri caracterizate prin simplificare și celeritate în comunicarea informațiilor. De altfel, datele comunicate de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, potrivit prevederilor art. 5 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011, pot fi contestate de către deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor în termen de 10 zile calendaristice din ziua comunicării datelor, iar depunerea contestațiilor nu suspendă obligația de plată a contribuției trimestriale datorate. Contestațiile vor avea ca obiect datele aferente trimestrului pentru care au fost comunicate, potrivit art. 5 alin. (7), și vor fi soluționate prin emiterea unui act administrativ, comunicat contestatarilor în termen de 30 de zile de la data înregistrării acestora. Ulterior comunicării actului administrativ sau la expirarea termenului de 30 de zile, contestatarul se poate adresa instanței de contencios administrativ, potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

37. Referitor la critica privind încălcarea prevederilor constituționale ale art. 34, prin Decizia nr. 268 din 7 mai 2014, Curtea a reținut că dreptul la ocrotirea sănătății este garantat, statul fiind obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice, sens în care organizarea asistenței medicale și a sistemului de asigurări sociale pentru boală, accidente, maternitate și recuperare, controlul exercitării profesiilor medicale și a activităților paramedicale, precum și alte măsuri de protecție a sănătății fizice și mentale a persoanei se stabilesc prin lege. În acest sens, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 s-a instituit obligația legală pentru deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții legali, de a plăti o contribuție trimestrială, în condițiile stabilite în această ordonanță de urgență, iar în ceea ce îi privește pe „ceilalți actori de pe lanțul de distribuție”, Curtea a reținut că aceștia au obligații contractuale. Ca atare, Curtea a apreciat că măsurile instituite prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 sunt tocmai o transpunere a celor statuate în conținutul Legii fundamentale, cu privire la garantarea dreptului la ocrotirea sănătății și, prin urmare, nu aduc atingere prevederilor art. 34 și 44 din Constituție, precum și celor ale art. 1 paragraful 2 din Primul Protocol adițional la Convenție, referitor la protecția proprietății. Ca atare, legitimitatea măsurilor instituite prin actul normativ criticat își are fundamentul în prevederile constituționale.

38. Referitor la critica privind încălcarea principiului justei așezări a sarcinilor fiscale, instituit de art. 56 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că un stat contractant, mai ales atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere, cu condiția existenței unui „just echilibru” între cerințele interesului general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale omului (a se vedea Hotărârea din 23 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Stere și alții împotriva României*, paragraful 50). Astfel, legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales cele sociale și economice, de o marjă de apreciere pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia, care să facă „posibilă menținerea unui echilibru între interesele aflate în joc” (Hotărârea din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragrafele 41 și 49).

39. De asemenea, Curtea a reținut că reglementarea criticată a fost determinată de un interes public general, respectiv pentru asigurarea accesului neîntrerupt al populației, cu și fără contribuție personală, la medicamentele acordate în ambulatoriu, în cadrul programelor naționale de sănătate, și ținând cont de necesitatea implementării unui sistem de contribuție sustenabil, pentru suplimentarea în continuare a surselor de finanțare a sistemului public de sănătate în regim de urgență, în vederea asigurării asistenței medicale a populației. În acest context, și pentru realizarea unui just echilibru între interesul general arătat și drepturile particularilor vizați prin reglementarea criticată, modul de calcul al contribuției stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 a fost reglementat în considerarea regimului juridic distinct al deținătorilor de autorizații de punere pe piață a medicamentelor. Astfel, spre deosebire de distribuitori și farmaciile care se interpun în circuitul comercial al medicamentelor compensate, deținătorii de APP au exclusivitatea punerii pe piață a medicamentelor, au certitudinea vânzării și încasării contravalorii lor, motiv pentru care legiuitorul a stabilit doar în sarcina acestora suportarea contribuției în discuție, cu excluderea celorlalte categorii de operatori economici menționate, care nu beneficiază de aceste avantaje. Formula identificată de legiuitor pentru calculul contribuției dă expresie, așadar, acestui just echilibru între interesul general care a determinat stabilirea acesteia și avantajele conferite unei categorii de operatori economici, respectiv deținătorilor de APP.

40. Prin Decizia nr. 484 din 25 septembrie 2014, precitată, Curtea a reținut că deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor nu pot invoca faptul că nu cunosc întinderea contribuției trimestriale reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011. Aceasta întrucât, potrivit art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, Ministerul Sănătății stabilește, avizează și aprobă, prin ordin al ministrului sănătății, prețurile maxime ale medicamentelor de uz uman, cu autorizație de punere pe piață în România, cu excepția medicamentelor care se eliberează fără prescripție medicală (OTC). În aplicarea prevederilor legale de referință este stabilit, așadar, modul de calcul al prețurilor la medicamente, inclusiv modul de calcul al prețului cu amănuntul maximal, respectiv cota maximă a adaosului de distribuție și cota maximă a adaosului de farmacie. Câtă vreme deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor solicită includerea medicamentelor pe care le vând în lista medicamentelor pentru care plătesc contribuția, cunoscând prețurile maxime ale medicamentelor, precum și influența maximă a adaosurilor ce pot fi practicate de subiecții care se interpun în circuitul comercial al medicamentelor compensate, rezultă că și-au asumat că vor plăti o contribuție raportată nu doar la prețul de producător. În acest cadru legal este la aprecierea deținătorilor de APP negocierea de adaosuri cât mai mici cu intermediarii, cu consecința plății unei contribuții într-un quantum cât mai redus.

41. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile pronunțate de Curte prin deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

42. Cum dispozițiile de lege criticate nu încalcă drepturile fundamentale invocate de autorii excepției, nu poate fi reținută incidența în cauză a prevederilor art. 53 alin. (2) teza a doua, referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți din Constituție.

43. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi¹,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de „Sintofarm” — S.A., cu sediul în București, în Dosarul nr. 3.111/3/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, „Labormed-Pharma” — S.A. și „Infomed Fluids” — S.R.L., ambele cu sediul în București, în dosarele nr. 6.863/2/2014 și nr. 7.537/2/2014 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, în ansamblul său, și, în special, ale art. 1, art. 3, art. 5 și art. 6 din același act normativ, astfel cum a fost modificată și completată de Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale, în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

¹ A se vedea opinia separată atașată Deciziei nr. 668 din 12 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 4 februarie 2015.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

